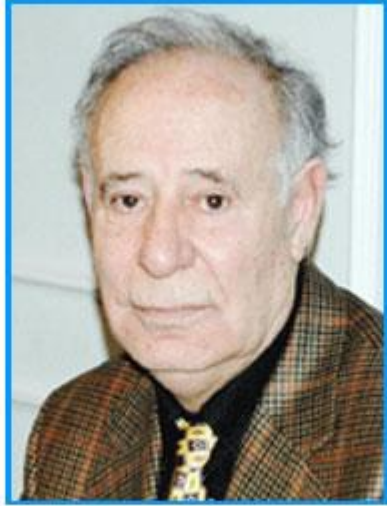

Yeni Özgür Politika

Tarafsız Kürt var mı?

22/06/2019

Ahmet Kahraman

Pazar günü yapılacak seçimde, İstanbul Kürtlerinin “tarafsız kalmaları” isteniyor. Bu AKP-MHP ırkçı ittifakına oy verin çağrısıdır. Çağrı, İmralı adasında tek kişilik hücrede esir tutulan Abdullah Öcalan’a dayandırılıyor.

Öcalan’ın postacısı da, tek görüşmecileri olan aile yakınları ve avukatları değil, her ne hal ise Ali Kemal Özcan adında bir Tuncelili...

Uğur Mumcu bir zamanlar, eski Kemalist militanlardan Mukbil Özyürek’i “emeklilik çağına gelmiş kıdemli doçenti” diyerek hafife alması misali, Ali Kemal de saçını, başını ağartmış, emeklilik kapısına gelmiş bir doçentti.

Kürtlerin kazınırcasına üniversitelerden atıldığı günümüzde, o her AKP Kürdü gibi “ben, Kürt bir ana ile babadan olma biri olarak, devletime, milletime bağlıyım” diye söze başlıyor ve AKP-MHP faşizminde yerini sağlamlaştırmaya çalışıyordu.

Onun, bu konudaki cibilliyetini anlatan bir video da Youtube'de asılıydı. Recep Erdoğan diktatörlüğünün oylandığı (referandum) sürecine ait bu videoda adamımız, bir yerel televizyon kanalında, canhıraş bir şekilde Recep Erdoğan goygoyculuğu yapıyor, onun referandumu kaybetmesi halinde, ülkede iç savaş çıkacağını söylüyor, karşıtlarını korkutuyordu.

Bu adam, hangi hak ve ne gibi görevle bilinmez, onca MİT ve polis personeli varken, önceki gün AKP'nin İmralı adasında tek kişilik hücrede esir tuttuğu Abdullah Öcalan'ın eline, ayağına kapanma hamlesinde, postacısı olarak karşımıza çıktı.

AKP, 31 Mart seçimlerinden hemen sonra ağız değiştirmiş, Kürtlere yanaşma dalkavukluğuna başlamıştı. Öldürdükleri Kürtlerin sayısı ise "milletini" sevindirmeyi iş edinen Recep Erdoğan da rakam sıralamaktan vazgeçmişti. AKP-MHP rejimi, yeni halde aniden insani kesilmiş, açlık grevlerinin son bulması için yıllardır dünyadan tecrit tutulan Öcalan'ın avukat ve yakınlarıyla görüşme yasağı kaldırılmıştı.

Bu, yenilenecek İstanbul seçimi için de Kürtlere hoş görünme, onları kazanma dalkavukluğuydu. Yoksa Kürtlerin ölümü kimseciğin umrunda değildi. Öcalan'ın dünyadan tecridi de...

Kıdemli doçent Ali Kemal Özcan'ın, doğrudan medya cephesinden piyasaya sürdüğü Öcalan mektubu etrafında geliştirilen söylem, AKP-MHP faşizminin erişmek istediği nihai hedefti. Öcalan'ın mektubundan yola çıkılarak Kürtlerin "seçimde tarafsız kalması" önerildiği iddia ediliyor. CHP adayı ile AKP arasında tarafsız durma önerisi, aynı zamanda "AKP-MHP ittifakına oy verin" anlamına geldiği biliniyor. İyi ama "tarafsız", yani AKP faşizmine oy verecek Kürt var mı?..

Elbette vardır. Korucular, muhbirler ağı, AKP'nin sivil giyimli ajan-provokatörleri, kendini piyasaya sürüp pazarlayanlar, bu soruya cevaptır. Bu da normaldir. Güney Afrika'da, İrlanda'da benzer onuru kırık kişiliksiz, kişiler vardı. Yani bu düşük durum, Kürtlere has değildir.

Kiralıkların yanında, Kürdistan'ın asıl ruhu olan büyük kitle, Osmanlı dönemini atlayarak söyleyelim, 1920'de Qoçgîrî (Koçgiri) kırımı ile yolunu ayırdı. Yarılma 1925-1939 arasında derinleşti.

Şêx Said'in deyimiyle, "tek müşterek olan" din bağı, bu dönemde koptu. Dinde de ortak noktaları, yani müşterekleri yoktu. Bugün hiç yok. Çünkü, son 40 yıldır süren savaşta, dinde hiçbir benzerliklerinin olmadığı görüldü. Kürtlerin kutsalı, ayı, güneşi, aydınlığı, vicdan ile merhameti, adaleti içine alır. Bunları ise DAİŞ'in tıpkısı ile yok ediciliği...

Bu yüzden makas ağzının gösterdiği yön, kesişmeyecek biçimde açıldı. Her şey ayrıştı. Acı, keder, hüznün de...

Cumhurbaşkanından bakanlara, memurlara kadar Türk yönetim kadroları, yeri geldiğinde Türkleri, Kürtlere yaşattıkları acı ve kederle sevindiriyorlar. Açıkçası Kürtler de karşı tarafın kaybı için, "vah" yerine artık "oh" diyorlar.

Ayrışma, bu derekede yani...

Türk ırkçılığı için Kürtlerin yok olması, onların saadetidir. AKP-MHP rejiminin başı Erdoğan, bu saadeti, yani mutluluğu yayıp karşılık olarak oy toplamak için 31 Mart yerel seçim

kampanyasını, “beka” (gelecek) kavramı üzerine oturttu. Türklerin geleceğini, Kürtlerin yok edilmesiyle izah ederek, bunu gerçekleştireceklerini vaat etti.

Nitekim Kürt şehirlerinin kuşatılıp insanların başına yıkılması, bir beka propagandası, düşmanın topyekun imhasıydı. Suriye, Güney Kürdistanı’nın işgali de Kürtlerin yer yüzünden silinmesi girişimidir.

Bunlar, iktidarlarını pekiştirmek için Öcalan’ın eline, ayağına kapanıyorlar, şimdi. Yararı olacakmış gibi kampanyaya katkı için Barzani’yi çağırıyorlar ama nafi. Kürtler, düşmanı peşine takılan yeni doğmuş buzağı yerine koyan ve veya soyununun katiline aşık avanak yerine koyanlar, onursuzlularıyla yerde kaldılar, çünkü aldıkları cevap berraktı: Kuyruğunu kıs ve yürü!...